

לְבַיִת לֵי ק

לעשרה בטבת

מִשְׁאֵל־נַפֶּשׁ, נִשְׁאֲנוּהוּ בְּלִבּוֹת צְעִירִים
שָׁגָה בְּלִבָּךְ לְנִגּוּן אֲדִירִים:
אֵלֶיךָ נִהְרָו כְּסוּפֵי הַדּוֹר,
מִקּוֹר הַשִּׁירָה וְשִׁפְעַת הָאוֹר!

רוּחַ אַחֲרָת, עִם רֵיחַ שְׂדֵי,
הַשִּׁפְעַת עֲלֵינוּ, וּמִרְקָב בְּלֵי דֵי:
וְעוֹ עֲלוּמֵינוּ, אֲמַרְנוּ קוֹל -
בְּקִרְעַת נִשְׁמַתֵּנוּ קִצְבַת וְגוֹל!

וְהַשִּׁיר, שִׁכְחָנוּהוּ בְּשִׁלֵּל הַנְּיֹוד,
כִּי שָׁמַשׁ חֲסַרְנוּ וְחֶסֶן שְׂדוֹת -
לֵן כְּבוֹרֶךְ בְּרַמְנוּ עוֹרֵד...
וְיָחִי לֵב הָעַם בְּשִׁירָה, הַמְּשׁוֹרֵר.

וְעַתָּה, כִּי סִבְבוּנוּ צָרִים, עֲרַב־רַב -
סְנִיף אֲתָנוּ הוֹלְכִים בְּקִרְבֵּי!
סְפָחוֹת אִם בְּנֵינוּ הַיּוֹם לְמַסָּד -
מִיָּדָה תְּחַוָּאָנָה גְּדִינוּ לְעַד!

משה בן-מנחם (שלֵּנְגֵר)